

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Feria III. pentecostes

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

tiones bonas de Christo & ipsius Evangelio concipite. Facile in papyrus albam litura atramenti cadit, at non ita facile abraditur, quin aliqua macula relinquatur: Ita facile cordi mala concupiscentia subrepat, quia ad malum proclive est, Gen. 6. v. 5. Sed difficulter excutitur, quin aliquam sui labem relinquat. Principiis igitur obstandum erit, ut si vel maximè concupiscentia aliqua nos sollicitet, non tamen obtemperemus, sed elidamus antequam vires acquirat, & in actum prorumpat.

Certè Herodes, ut se solio confirmaret, & à successore tutus foret, omnes parvulos etiam lactentes à bimatu & infra iussit interfici, adeò ut ne proprio quidem filio pepererit. Non approbo talem sævitiam, quam Herodes in parvulos admisit. Sed spiritualiter tamen & *ἀπολογισμός* idem tibi suadeo, ut ad conscientia statum & regnum conservandum eandem in te ipsum sævitiam exerceas, & pravas quæ tibi subrepunt concupiscentias dum teneræ sunt & lacte delectationis adhuc pascuntur, interficias, Beatus qui hoc faciet, Pl. 137. v. 9.

2. *Lucis declinatio.* Omnis enim qui mala agit, inquit Christus, odit lucem, & non venit ad lucem, ut non arguantur opera ejus. Qui verò bona operatur, venit ad lucem, ut manifestentur opera ejus, quia in Deo facta sunt.

Habemus hîc discrimen inter opera à Spiritu Dei profecta, & ea opera, quæ à spiritu tenebrarum proveniunt. Spiritus S.

cum sit Spiritus lucis, in omnibus suis operibus lucem non fugit. Spiritus tenebrarum autem in suis factis supra modum timidus ac trepidus est, & lucem fugit, quod tum in vita hominum, tum in doctrina apparet. Qui scelus aliquod patravit, aut patrandum suscipit, is latebras quærit, & factum suum tenebris occultare cupit, Job. 24. v. 15. Sir. 23. v. 26. Unde peccata ab Apostolo opera tenebrarum vocantur, Rom. 13. v. 12.

Sic in doctrina, qui dogma profitetur à veritate alienum, is quoquo modo id dissimulat, & quibuscunque potest verborum integumentis animi sui sententiam involvit. Unde plerumque solent hæretici loqui cum Ecclesia, & tamen sub iisdem verbis diversissimam sententiam occultant, quâ hypocriticâ simulatione non opus est ei, qui candidam veritatem profitetur, & quicquid facit, ad gloriam Dei & proximi salutem dirigit. Proinde Christus ad Judæos ait: Palam locutus sum mundo, &c. Joh. 18. vers. 20.

Tu si vis esse templum Sp. Sancti, vide ut nihil agas contra conscientiam, sub spe, illud fore occultum coram hominibus, sed semper cogita, Deum videre omnia quæ facis, nam oculi ejus sunt lucidiores sole, &c. Sir. 23. v. 28. Tunc opera tua in Deo facta sunt, & largam aliquando per & propter Christum remunerationem consequentur, juxta Paulum 1. Tim. 4. v. 8. Hoc operetur in nobis benedicta Trinitas, Amen.

Feria III. Pentecostes.

Evangel. Joh. 10. v. 1. II.

Rex Salomo ædificabat sibi domum de saltu Libani centum cubitorum longitudinis, & quinquaginta latitudinis, & triginta altitudinis, tanto artificio & ornato, ut

ut miraculi instar describatur in Scripturis, 1. Reg. 7. v. 1. seqq.

Rex noster, charissimi, cujus typus fuit Salomo terrenus, est enim verus Salomo, id est, princeps pacis, Es. 9. v. 6. ædificavit sibi etiam domum in his terris, Ecclesiam nimirum, quæ domus Dei appellatur 1. Tim. 3. v. 15. Architecti sunt Apostoli & quivis legitimi eorundem successores, 1. Cor. 3. v. 10. fundamentum Christus, 1. Cor. 3. v. 11. Lapidis Christiani, 1. Pet. 2. v. 5. tectum præsidium Dei, Pl. 46. v. 1. Egregia domus in oculis Dei, sed abjecta coram mundo, Job. 12. v. 5. Unde ovili comparatur in prælecta pericope, cujus ostium Christus, ostiarius Spiritus Sanctus, oves veri Christiani, pastores fidei Doctores & præcones verbi divini, lupi & latrones, Pseudopphetæ. Sicut igitur Feria I. egimus de Spir. S. ex Joh. 14. v. 23. seqq. Feria II. de verbo Spiritus & summa Evangelii ex Joh. 3. v. 16. seqq. Ita hodie Feria III. quæ clausula est hujus Festi, de ministerio Spiritus agendum erit, quod sub eleganti parabola nobis à Christo describitur, unde *tragoedia* sive proverbium vocatur, Joh. 10. v. 6.

Evangelium prælectum tres habet partes. Describitur enim

- I. Spiritus Sancti officina.
- II. Membra Ecclesie genuina.
- III. Beneficia divina, quæ veros discipulos Pentecostales comitari solent. J.J.

EXEGESIS.

Officina Spiritus S. est Ecclesia, quæ hic ovili comparatur. Ponderanda igitur venit

1. *Externa vilitas.* Ovile nihil splendoris habet, non altis turribus ornatur, non multis conclavibus distinguitur, non vallibus & muris, sed exili sepimento cingitur, ut pluviam irruere, & venti penetrare facile queant. Intrus autem sunt placida, mansueta & pacifica animalcula, quæ qualicumque isto hospitiolo contenta vivunt. Ita facies Ecclesie externa vilis & despecta est, nihil majestatis & magnificentie mundanæ in illa cernitur, sæpe in sylvis & cavernis latitat, ubi pluviam calamitatum & venti persecutionum illam infestant. Interim sanctæ & dilectæ oviculæ Dei ibi degunt & amicè cohabitant. Quare, lætentur filii hujus seculi ob bona terrestria & pompam temporalem: Nos cum Davide lætābimur in his quæ dicta sunt nobis, in domum Domini ibimus, stantes erunt pedes nostri in atriis Jerusalem, Pl. 122. v. 1. 2.

Regnum Antichristi describitur, quod sit instar mulieris circumdatæ purpura & coccino, & inauratæ auro & lapide pretioso & margaritis, habentis poculum aureum in manu sua plenum ab ominatione & immunditia fornicationis suæ, &c. Apoc. 17. v. 4. Videant hinc Pontificii, annon aliquam Ecclesie suæ descriptionem habeant, & vilem nostræ Ecclesie conditionem nobis objicere desinant. Certè fastum & luxum mundanum Spiritus Dei non amat, ibi alius Spiritus occupatus est, is nimirum, quem Job Regem super omnes filios superbie vocavit, Job. 41. v. 25.

2. *Ostii dignitas.* Nam ovile Spir. S. non patet omnibus promiscuè, sed habet ostium, per quod oviculæ ingrediuntur & egrediuntur. Ostium illud est Christus, ut ipse dicit v. 7. & 9.

1. *Ostium indubitabile.* Quisquis enim

An hoc
patet
Christiane

salvari cupit, per hanc januam ingrediatur oportet, Act. 4. v. 12. Joh. 14. v. 6. per ostium ædes ingredimur & ad incolas venimus: Ita per Christum patet nobis ingressus in Ecclesiam, & in ea ad Patrem cœlestem, Rom. 5. v. 2. Eph. 3. v. 12.

Ostium habet suam *seram*: Sic verbum Dei sera est cœlestis ostii, undè libro concluso & signato comparatur, Esa. 29. v. 11. *Clavis*, quâ seram hanc aperire possumus, est *fides*, per quam intelligimus Scripturas, 2. Cor. 10. v. 5. Ebr. 11. v. 1. seqq. *Cardines* à quibus dependet hoc ostium, & quorum beneficio movetur, sunt *Lex & Evangelium*, quæ conjungi oportet in conversione hominis, Luc. 24. v. 47. *Capulus sive manubrium* sunt *promissiones Evangelicæ*, de gratia Dei & remissione peccatorum, quas si manu fidei apprehendimus, mox patebit ostium. Nam sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum non pereat, sed vitam æternam habeat, audivimus heri ex Joh. 3. v. 16.

Limen quod sub janua cernitur, & pedibus calcandum est, si quis domum velit ingredi, est *mundus* cum omnibus concupiscentiis suis, 1. Joh. 2. v. 16. Hoc limen pedibus calcandum & relinquendum est, si per januam in domum cœlestem, ubi Christus nobis mansionem præparavit, ingredi velimus, Jac. 4. v. 4.

Observemus hæc contra Pontificios, qui per hoc ostium non intrare volunt, sed absconditos sibi fingunt introitus, ut Sacerdotes Bel, Hist. Belis v. 12. & vel Mariam constituunt portam gratiæ, vel meritis, suffragiis & intercessionibus Sanctorum æternam salutem consequi sperant, vel etiam propriis operibus & satisfactionibus confidunt, & tandem moribundi non rectè in

cœlum, sed per vestibulum inferni, quod purgatorium vocant, introire cupiunt. Hoc est cœcorum instar ostia querere, & ostium illud unicum salutis, quod est Christus, amittere, qui enim non manet apud Christum, sed alium sequitur, molestos sibi dolores multiplicabit, Psal. 16. v. 4.

2. *Ostium inexpugnabile*. Domus ob januam præsertim clausam tuta est à furibus & latronibus: Ita Christus est ostium longè firmissimum, quo ovile custoditur, ut oviculæ ab incurSIONIBUS luporum & prædonum immunes degant. Sæpe quidem Cerberus triceps oppugnavit hoc ostium, sed expugnare nunquam potuit. Arius negabat Christi Deitatem. Manes in dubium vocabat ipsius humanitatem. Nestorius unionem & communionem naturarum divellebat, sed miserè interierunt. Ostium adhuc stat inconcussum, & stabit in æternum, portæ inferorum non prævalebunt adversus illud, Matth. 16. v. 18.

Cum Noah tempore diluvii arcam intrasset, Deus ipse januam occludebat, ne aquæ diluvii penetrare possent, Gen. 7. v. 16. parem historiam habemus, Gen. 19. v. 10. Cum Sodomitæ fores Lothi effringere velent, angeli extendebant manum suam & claudabant ostium. Procellæ iræ divinæ hodie ingruunt, dilecti, & quasi diluvium totam Germaniam inundarunt, Sodomitæ tumultuantur, & fores Ecclesiæ effringere & expugnare decteverunt, Pl. 83. v. 4. 5. 13. sed este bono animo, Christus janua est, postquam itamus. Hæc procul dubio infracta manebit. Sæviant ergo tyranni, rumpantur Papistæ & Calvinistæ, & circum quaque nostrum cingant ovile, clausum est ostium, nos intus degimus, nisi occupetur ostium, nemo nos tangeret aut vincet unquam. Domini

mini est salus & benedictio ejus super populum ejus in secula, Pl. 3. v. 6. 7. 9.

3. *Ostiaris sublimitas*, de quo Christus: qui intrat per ostium huic Ostiarius aperit, Ostiarius iste non est alius quam Spiritus S. qui suum hoc in genere officium egregie peragit. Est enim

1. *Ostiaris instructissimus*, qui claves in promptu habet, quibus januam aperire potest omnibus, qui ad agnitionem Dei venire & aeternam salutem consequi desiderant, ut exemplum Lydiae testatur, Actor. 16. vers. 14.

Cum Paulus Ephesum veniret, & Evangelium ibi predicaret, magnum ipsi ostium aperiatur, id est, multos auditores inveniebat, qui Evangelium acceptabant, ut Lutherus explicat in glossa, 1. Cor. 16. v. 9. idem factum est cum Troaden veniret, 2. Cor. 2. v. 12. vide etiam Col. 4. v. 3. Act. 14. v. 27. Hanc januam adhuc hodie aperit Spiritus S. per verbum predicatum omnibus devotis & industriis auditoribus, ut credant & salventur. Nisi enim Spiritus S. adsit cordi docentis, otiosus est sermo Doctoris, inquit Gregorius. Ergo congressus sacros libenter & frequenter visita, ubi Spiritus S. per ministerium efficax est, alias nunquam ingrediens, sed ante ostium manebis cum virginibus fatuis, Matt. 5. v. 12.

2. *Ostiaris presentissimus*. Sicut enim Ostiarius ostium observat, & per totum diem ibi sedere solet, ne quid forte negligat, imò ungit quandoque ostium & cardines, ut facilius moveri possint: Ita Christus & Spiritus S. sunt conjunctissimi. Nemo enim potest dicere: Dominus Jesus nisi in Spiritu Sancto, 1. Cor. 12. v. 3. Proinde unxit Christum Spiritus S. Esa. 61. v. 1. Pl. 45. v. 8. unxit Apostolos, Act. 2. v. 4. ungit adhuc hodie o-

mnes fideles Ecclesiae ministros, & dona spiritualis ostii Lex videlicet & Evangelium sint in perpetuo motu, & recte praedicentur in Ecclesia.

Vis igitur Christum invenire, & per Christum ad salutem introire, ad ostiarium hunc tercipe, & ductum ipsius sequere, quem tibi per ministros suos praebet. Ipsi enim non sunt qui loquuntur, sed Spiritus Patris caelestis per nos loquitur, Matt. 10. vers. 20.

3. *Ostiaris fidelissimus*. Sicut enim Ostiarius amicis quidem aperit, & iis qui ad ovile pertinent, peregrinos autem & fures non admittit, imprimis lupos abareet, ne gregem dissipent: Ita Spiritus S. ad communionem Sanctorum admittit eos, qui sectantur sanctimoniam, sine qua nemo videbit Deum, Ebr. 12. v. 14. sed Epicuræos, tyrannos, hæreticos, falsosque fratres abigit. Foris enim sunt canes & venefici, &c. Apoc. 22. vers. 15.

Vide igitur, ut imiteris oviculas in doctrina & vita & hypocrisin vita, ne te depellat hic Ostiarius ab ostio, non enim veniet in conspectum ejus hypocrita, Job. 13. vers. 16.

Pontificii Spiritum S. ab ostio deturbant, & Pontificem in ejus locum substitunt, dum persuadent hominibus, Papam omnia mysteria regni caelorum gestaret in scrinio pectoris sui, ab ipso proinde petendum esse verum scripturarum intellectum, item Pontificem posse decidere & judicare controversias religionis, Spiritum Sanctum non item, sicut Gregorius in Colloquio Ratisbonensi vociferabatur: Veniat Spiritus S. veniat & judicet me, si potest.

Quin etiam Petro officium Ostiarii assignant, & cum sanctis suis ita occupati sunt, ut Spiritus S. obliviscantur. Quis ergo hinc non colligat, Spiritum S. istis hominibus parum curæ esse? Qui autem Spiritum Christi non habet, non est ejus, Rom. 8. vers. 9.

4. *Pastorum veritas*, qui vivo hinc colore nobis depinguntur, ut ex sequentibus notis cognosci possunt, ut sunt

1. *Recta ingressio*. Nam per verum ostium ingrediuntur, & non aliunde ascendent, quod fures & latrones in usu habent. His verbis legitima vocatio confirmatur, quam omnes veri Pastores expectare debent, ne in ipsos quadrer illud Jer. 23. v. 21. currebant & non mittebam ipsos.

Hodie multi sese ingerunt vel per *Nominativum*, ut Theudas, qui dicebat, se esse aliquem, & multos in sui trahebat admirationem, Act. 5. v. 36. vel per *Genitivum*, dum vel consanguinitatis vel conjugii nexu promotionem sibi acquirit, vel per *Dativum*, ut Simon Magus, Act. 8. v. 18. 19. vel per *Accusativum*, dum hunc vel illum calumniis proscindunt, ut suspectum reddant, vel per *Ablativum*, dum vialios de ponte de-jiciunt, ut ipsi eleventur. Pauci per *Vocativum* ingrediuntur. Hinc postea in adversitatibus omni solatio destituti succumbere coguntur. Quia enim Dominus non misit eos, nullam etiam assistentiam ab ipso expectare possunt, juxta sententiam Salomonis, Prov. 21. v. 8.

2. *Prona reclusio*. Ostiarius ipse aperit, inquit Christus, & oves vocem ejus audiunt. Omnis igitur promotio fidelium Ecclesie Pastorum à Sp. S. dependet, ille quos mittit, donis suis instruit, & idoneos facit, 2. Cor. 3. v. 5. ille etiam præficit hunc vel illum,

huic vel illi Ecclesie, Act. 20. v. 28. & corda ipsorum illuminat, ut verum Scripturæ sensum assequantur, & auditoribus claris & perspicuis verbis proponere & instillare possint, si modò precibus indefessis ipsum sollicitent, cum Davide Ps. 43. v. 3. & 19. v. 18. vel sic:

Suggere quod dicam mihi Spiritus alme, tuumque

Per linguam murus perfice quasi meam.

Organon & præter nil sum sine nummine nil sum

Spiritus alme tuo, mens hebet, ora tacent.

Hoc quando fit, sponte sequitur benedictio divina, & labor talium pastorum in Domino, non erit inanis, 1. Cor. 15. v. 58.

3. *Distincta cognitio*, quod oves suas agnoscunt, & nominatim vocare possunt, hoc est, sciunt, ecqui consolatione, vel admonitione vel informatione indigeant. Simples erudiunt, quomodo rectè credere, piè vivere; & beatè mori debeant, exemplo Pauli, 1. Cor. 9. v. 22 peccata resarguunt, ut respiciant à Diaboli laqueis, quibus captivi tenentur ad ipsius voluntatem, 2. Tim. 2. v. 26. penitentes erigunt, ne desperent, sed firmiter credant, omnia in Christo delicta sibi condonata esse, Coloss. 2. vers. 13.

Si talem habes Pastorem, qui hæc facit, fas est ut ipsius vocem audias, Ebr. 13. v. 17.

4. *Fida eductio*, quod oves suas educunt ad salutaria pascua verbi & Sacramentorum, ut animæ eorum delectentur in pinguedine, Esa. 55. v. 2. nam verbum quod prædicant, est verbum vitæ, Joh. 6. v. 68. & virtus ad salutem omni credenti, Rom. 1. v. 16. Sacramenta quæ administrant, sunt

figll-

figilla gratiæ, Rom. 4. v. 11. O felices oviculas, quæ talem Pastorem habent, & ejus vocem audiunt. O infelices verò & maledictos, qui ipsum contemnunt! Contemnunt enim consilium Dei adversus semetipsos, Luc. 7. v. 30.

5. *Inculcata præcessio.* Nam quando emisit oves, inquit Christus, præcedit illas, & oves sequuntur. Quibus verbis notatur boni Pastoris officium, quo requiritur, ut commissis sibi oviculis bono exemplo præluceat

1. *In doctrina,* & firmiter teneat eum qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem, Tit. 1. v. 9. Qui enim aliter docet, & non acquiescit sanis sermonibus Domini nostri Jesu Christi, & ei quæ est secundum pietatem doctrinæ, superbus est, nihil sciens, &c. 1. Tim. 6. v. 3. 4.

2. *In vita,* ut quantum possibile est in hac infirmitate, inculpatè vivat, & nemini scandalum det, sed in omnibus se exhibeat tanquam ministrum Dei in multa patientia, 2. Cor. 6. v. 3. ut is, qui ex adverso est, vereatur, & nihil inveniatur, quod de ipso malum dicere possit, Tit. 2. v. 8.

Turpe enim est Doctore cum culpa redarguit ipsum, Rom. 2. v. 23.

De Secundo.

Vidimus Ovile mysticum cum suis Pastoribus, videbimus etiam *Spirituales oviculas*, quæ ad hoc ovile pertinent, tanquam membra genuina, & suis etiam notis ab his qui foris sunt, discernuntur, prout contextus Evangelii nostri luculenter ostendit, ubi oves Christi sunt

1. *Per ostium ingredientes.* Tale ostium est Christus, ut supra audivimus, per quod ingredimur per Baptismum, qui pro-

pterea porta prima gratiæ, item, primus Sanctorum introitus ab Augustino dicitur. Typum habemus Exod. 20. v. 18. seqq. ubi Moses jubetur ponere labrum æneum inter tabernaculum testimonii & altare, ut lavent in eo pedes & manus suas Aaron & filii ejus, quando ingressuri erant tabernaculum testimonii: Ita lavari nos oportet in baptismo, & ita ingredi in Ecclesiam. Nisi enim quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu, non potest introire in regnum cælorum, Joh. 3. v. 5.

Christus est ostium humile, Matth. 11. v. 29. & qui vult ingredi per hoc ostium, humiliare & inclinare se debet, ne caput impingat. Resistit enim superbis, & humilibus dat gratiam, 1. Pet. 6. v. 5.

Hoc ostium nemini clausum est, sed omnibus patet hominibus, ut introire possint, si quis per me intrabit, inquit ipse, servabitur. Ante januam templi Hierosolymitani duæ columnæ positæ erant, cum hæc inscriptio: Omnis alienigena accedens ad habitaculum Domini, morte morietur, ut Josephus testatur. Sed hoc ostium patet omnibus, 1. Tim. 2. v. 4. Act. 10. v. 43. 1. Joh. 2. v. 1. Ergò confidenter accede. Qui enim ad me venit, inquit Salvator, hunc ego non ejiciam, Joh. 6. v. 37.

2. *Vocem pastoris audientes.* Vox Pastoris sonat in Ecclesia, hanc veræ oviculæ audire debent:

1. *Libenter*, instar Davidis, Pl. 42. v. 5. 122. v. 1. qui enim delectatur in lege Domini, tanquam lignum est plantatum secus decursus aquarum, inquit David, Psalm. 1. vers. 2. 5.

2. *Diligenter*, non dormiendum interea instar Eutychi, Act. 20. v. 9. aut confabulandum, aut aliud cogitandum, sed quisquis vera Christi ovicula esse & manere desiderat,

siderat, diligenter attendat oportet, sicut Cornelius & domestici ejus, Act. 10. v. 33. qui enim ex Deo est, verbum Dei audit, Joh. 8. v. 47.

3. *Reverenter.* Cum Patriarcha Jacob in somno videbat scalam, cujus summitas in cœlum usque pertingebat, exclamabat evigilans: ô quàm metuendus est locus iste? non est hic aliud nisi domus Dei & porta cœli, Gen. 28. v. 17. Locus iste est Ecclesia, ubi scala cœli elevata & tota S. Trinitas cum omnibus Angelis & Archangelis præsens est. Proinde opus est reverentia, quâ Pastores nostros tanquam legatos Dei prosequi & verbum ipsorum, ut verbum Dei suscipere debemus. Qui enim vos audit, inquit Christus, me audit, qui vos spernit, me spernit, qui autem me spernit, spernit eum qui misit me, Luc. 10. v. 16.

4. *Prudenter.* Sicut oves naturales vocem pastoris sui à voce aliorum discernunt: Ita prudentia opus est piis auditoribus, ne credant unicuique Spiritui, sed probent illos, num ex Deo sint, quoniam multi pseudoprophetae exierunt in mundum, 1. Joh. 4. vers. 1.

3. *Ductum ipsius sequentes.* Quid juvat audire, si non sequaris etiam, & quod audivisti, in usum transferas? Certè aggravas tibi hoc ipso iudicium, & verbum quod audis, & non facis, iudicabit te in novissimo die, Joh. 12. v. 48. Factores igitur estote verbi, & non auditores tantum, ne vosmet ipsos decipiatis, si quis enim auditor est verbi, & non factor, comparabitur viro contemplanti vultum suum in speculo, & postquam abiit statim oblitus est, qualis fuerit, Jac. 1. v. 22. 23.

4. *Peregrinum fugientes.* Sunt autem peregrini, ut hîc à Christo describuntur

1. *Qui non per ostium introeunt, sed aliunde ascendunt.* Tales sunt omnes hæretici, qui auditores suos à Christo ad traditiones humanas, vel etiam ad sanctos demortuos abducunt, quibus Deus frustra colitur, Matth. 15. v. 9.

2. *Qui ante Christum veniunt.* Omnes qui ante me venerunt, inquit Christus, fures sunt & latrones. Hoc nomine Christus intelligit non Mosen & Prophetas, qui de ipso vaticinati sunt, 1. Pet. 1. v. 10. sed primò eos, qui pro Messia se gerebant, ut Theudas & alii, Act. 5. v. 36. & deinde omnes pseudodoctores, qui Christum prævertunt, & sine eo salutem æternam consequi volunt in propriis meritis, ut Pharisei, Sadducei & Scribæ tempore Christi, hos intelligit Christus, & non pastores, sed fures & latrones esse constanter asserit. Sicut enim fures non solent interdiu per consueta ostia ædes alicujus apertè ingredi, sed per clandestinos ingressus sese furtim insinuant, eo consilio ut perdant, occidant & rapiant: Ita falsos Doctores Christus fures appellat, quia omisso usitato eoque unico ingressu in cœlum alias rationes monstrant, & per adulterina ostia vitam æternam ingrediendi ostendunt, atque hoc ipso hominibus furantur id quod pretiosissimum est, nempe vitam æternam. Latrones verò nuncupat, quia animas hominum occidunt, & in speluncam latrocinii, id est, in barathrum æternæ damnationis præcipitant. Quis igitur tales pastores non fugiat? O cavete vos mei, cavete à falsis prophetis, qui veniunt in vestitu ovium, intus autem sunt lupi rapaces, Mat. 7. v. 15. Agnoscite verò ex hac concione Christi, quàm immensum beneficium sit, si Deus populo alicui fideles verbi præcones largiatur, & orate Dominum messis, ut ipse fideles

fideles operarios posthac semper in messem suam extrudat, & à luporum vehementia gregem suum tueatur, Matth. 9. v. 38.

5. *Ostiarium reuerentes.* Ostiarius est Sp. S. ut supra diximus. Hunc omnes veri Christiani sibi exorent cum Davide Ps. 51. v. 10. 12. ut cor aperiat, quando verbum Dei in templo audiunt, & deinde etiam occludat, ne thesaurus verbi divini à Diabolo auferatur, Matt. 13. v. 19. abq; hoc ostiario mortui sumus in peccatis, Eph. 2. v. 5.

De Tertio.

Restat ut consideremus etiam *beneficia divina, quæ talibus à Christo oviculis parata sunt.* Si quis enim per me introierit, inquit Christus, servabitur, & ingredietur, & pascua inveniet. Ego veni, ut vitam habeant, & abundantius habeant.

Tria his verbis beneficia Christus enumerat, quæ genuinas ipsius oviculas sequuntur:

1. *Beatitudo temporalis.* Nam ingredientur, inquit Christus, & egredientur, quibus verbis benedictionem divinam promittit omnibus, qui opera vocationis secundum normam verbi sui perficiunt, sicut Petrus, cum in verbo Christi laxaret rete suum, copiosam piscium multitudinem conclusit, Luc. 5. v. 6. ita Moses hac phrasi utitur, Deut. 28. v. 6.

2. *Beatitudo spiritualis.* Nam pascua invenient, inquit Christus, nimirum pascua

gratiæ, pascua ille bona & pingua montium Israel, Ezech. 34. v. 14. in quibus exhibetur nobis cibus immortalitatis, panis vitæ, quo animam nostram variis peccatorum angustiiis exagitatam reficere possumus, Joh. 6. v. 50.

3. *Beatitudo aternalis.* Qui per me introverit, salvus erit. Ego enim veni, inquit Christus, ut vitam habeant, & abundantius habeant. In Christo habemus remissionem peccatorum, quæ instar nubis & nebulae delevit, Es. 44. vers. 22. Lex non potest nos condemnare, Christus enim est finis legis ad salutem omni credenti, Rom. 10. v. 4. non sumus jam sub lege, sed sub gratia, Rom. 6. vers. 14. Diabolus non potest nobis nocere, quia pro nobis est Christus, qui opera Diaboli destruxit, 1. Joh. 3. v. 8. Mors non potest nos abolere, sed januam vitæ aperit, Johan. 5. v. 24. Infernus non potest nos absorbere, nihil enim condemnationis in his qui in Christo Iesu sunt, Rom. 8. v. 1. In summa, pacem habes cum Deo, fide iustificatus per Jesum Christum, Rom. 5. v. 1. quis igitur separabit te à charitate Dei? Rom. 8. v. 35. vitam habebis, hoc certò tibi persuadere, & plenam abundantiam in sempiterna secula. Nam oves mee, inquit Christus, vocem meam audiunt, & ego do eis vitam æternam. Nemo rapiet eas de manu mea, &c. Joh. 10. v. 27. 28. Hanc beatitudinem concedat nobis SS. Trinitas,
Amen.

In Festo Trinitatis

Evangelium Johan. 3. vers. 1. 15.

Ezechieli Propheta apparuit olim vir in visione quadam, & ostendit ipsi aquas,

quæ subter limen templi ingrediebantur. Primò metiebatur funiculo, quem in manu
Z
habe-